

بیمه سپرده‌های بانکی

و

ضرورت شکل‌گیری آن در سیستم بانکی کشور

مقدمه

بسیاری از کشورهای جهان، در دهه هشتاد با بحران‌های ناشی از عملکرد سیستم بانکی مواجه بوده‌اند و مطالعات و تحقیقات صورت‌گرفته توسط صندوق بین‌المللی پول نیز موید این موضوع است. وجود بحران در سیستم بانکی، بسیاری از کشورها را جهت حل‌وفصل بحران ایجادشده به طراحی سیستمی برای حمایت از منافع سپرده‌گذاران بانکی، حمایت از بانک‌ها و شبکه بانکی در پاسخگویی به سپرده‌گذاران و سایر کسانی که به طور مستقیم و غیرمستقیم از عملکرد شبکه بانکی ذینفع هستند، واداشت و سیستم حمایتی موجود تحت عنوان بیمه سپرده طراحی شد که در زیر به تعاریفی از آن اشاره می‌کنیم.

بیمه سپرده‌ها چیست؟

بیمه سپرده، یکی از مکانیسم‌هایی است که از سوی دولت‌ها به منظور افزایش امنیت داخلی سیستم‌های بانکی و همچنین برای حمایت از سپرده‌گذاران کوچک در زمان ورشکستگی بانک‌ها به کار گرفته شده است. این حمایت سبب خواهد شد که در صورت وقوع هرگونه مشکلی در عملکرد

بیمه سپرده‌ها، یکی از مکانیسم‌هایی است که از سوی دولت‌ها به منظور افزایش امنیت داخلی سیستم‌های بانکی و همچنین برای حمایت از سپرده‌گذاران کوچک در زمان ورشکستگی بانک‌ها به کار گرفته شده است.

فعالیت‌های بانک که ناشی از تصمیمات و اقدامات غلط و یا بحران‌های خارج از حیطه تصمیم و عملکرد بانک است، کل و یا بخشی از سپرده‌های تحت پوشش بیمه سپرده، به سپرده‌گذار پرداخت شود. از سوی دیگر، بیمه سپرده بخش تکمیلی شبکه گسترده ایمنی مالی است که شامل قوانین و مقررات بانکی، حداقل تدابیر لازم برای بانک‌های مرکزی و وام‌دهنده در مقابل اعتباری که به اشخاص می‌دهند و همچنین شامل نظارت بانکی می‌شود. این تضمین یا به شکلی علنی، آشکار و براساس قانون می‌باشد و یا به صورت ضمنی صورت می‌گیرد. در برخی از کشورها همانند ایالات متحده آمریکا این تضمین براساس قوانین و توسط بخش دولتی صورت می‌گیرد و در برخی از کشورها توسط بخش خصوصی و بدون پشتیبانی دولت، اما

براساس قانون این تضمین صورت می‌گیرد.

درک اهداف و ضرورت بیمه سپرده بی‌تردید بدون شناخت و درک مفهوم آن امکانپذیر نیست، البته تعاریف متفاوتی از بیمه سپرده وجود دارد که هر یک از آنها به ابعاد مختلفی از آن پرداخته‌اند که در بالا نیز به آن اشاره شد، اما در یک نگاه اجمالی و براساس تعریفی جامع می‌توان گفت که بیمه سپرده مکانیزمی است از سوی دولت‌ها برای افزایش امنیت داخلی سیستم‌های بانکی و حمایت از سپرده‌گذاران کوچک در زمان ورشکستگی بانک‌ها یا در هنگام بحران‌های مالی. براساس این تعریف، درمی‌یابیم که اولاً، عمدتاً بیمه سپرده یک مکانیزم دولتی است؛ ثانیاً، برای افزایش ایمنی شبکه بانکی به کار گرفته می‌شود و ثالثاً، هدف اولیه آن حمایت از سپرده‌گذاران کوچک در مقابل بحران‌های مالی است.

بیمه سپرده، با ایجاد اطمینان و اعتماد عمومی نسبت به موسسات مالی و بانکی، سبب بهبود فعالیت‌های اقتصادی می‌شود.

کشورهای مختلف از به‌کارگیری بیمه سپرده اهداف متفاوتی را دنبال می‌کنند، اما به‌طور کلی در بسیاری از کشورها طراحی و اجرای بیمه سپرده به عنوان پاسخی برای بحران‌هایی که بانک‌ها با آن مواجهند، صورت گرفته است. برای مثال، در ایالات متحده آمریکا سیستم بیمه سپرده به منظور حمایت از سپرده‌گذاران کوچک و جلوگیری از بحران‌های بانکنامی به‌وجود آمد.

علاوه بر این، بیمه سپرده با ایجاد اطمینان و اعتماد عمومی نسبت به موسسات مالی و بانکی، سبب بهبود فعالیت‌های اقتصادی می‌شود.

از سوی دیگر، هدف اساسی در بیمه سپرده، همانا محافظت از نظام بانکی در برابر بحران‌های مالی است.

ضرورت دیگری که وجود بیمه سپرده را حیاتی می‌سازد، جلوگیری و یا کاهش پتانسیل بالقوه فرار سرمایه است که بر اثر وقوع بحران‌های مالی و بانکی به وقوع می‌پیوندد. به عبارت دیگر، در صورت نبود سیستم بیمه سپرده، باورشکستگی بانک‌ها، سرمایه‌ها به علت احساس عدم امنیت از کشور خارج شده و تمایل به سرمایه‌گذاری نیز در کشور کاهش می‌یابد. در واقع، از دو جنبه می‌توان موضوع سرمایه‌ها را در مدنظر داشت؛ یکی، فرار سرمایه‌های داخلی و دیگری، عدم ورود سرمایه‌های خارجی به دلیل نبود سیستم حمایتی لازم در سیستم بانکی کشور که در نهایت سبب خواهد شد که اقتصاد کشور دچار آسیب شود.

وجود بیمه سپرده این امکان را به

بانک‌های کوچک می‌دهد که ذخایر احتیاطی خود را کاهش دهند و بخشی از منابع خود را آزاد کنند.

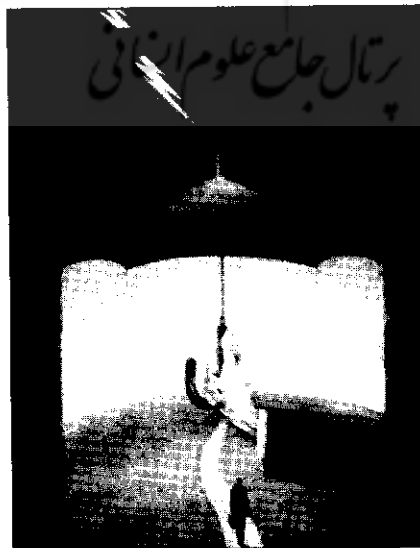
نکته دیگر این که بیمه سپرده سبب تسهیل در ورود بانک‌های جدید به سیستم بانکی کشور خواهد شد. به عبارت دیگر، مسوولان نظارتی و مقامات پولی کشور می‌توانند در اعطای مجوز برای ورود موسسات جدید راحت‌تر عمل کنند، ضمن این که بانک‌ها نیز در اعطای وام و تسهیلات از راحتی بیشتری برخوردار هستند. از سوی دیگر، سیستم بیمه سپرده نباید به گونه‌ای طراحی و یا اجرا شود که مخاطرات رفتاری افزایش یابد و سبب ورشکستگی بیشتر بانک‌ها شود.

مروری بر الگوهای مختلف

الگوی آزاد سیستم مالی: در این سیستم، ورود به بازار مالی بدون کنترل بوده و مقررات و نظارت‌ها در حداقل ممکن قرار دارد و رقابت بسیار شدید است و با فرض وجود اطلاعات لازم و کافی و توانایی مشتریان به احقاق حقوق خود با استفاده از یک سیستم کاری حقوقی، سیستم بیمه سپرده‌ها وجود ندارد. در این الگو

دولت تعهدی در برابر بانک‌های ورشکسته ندارد و ورشکسته‌شدن و خارج شدن بانک‌ها از سیستم، یک امر طبیعی است. بانک مرکزی هم از طریق عملیات بازار باز، نقدینگی را در سیستم بانکی تزریق می‌کند. در بعضی از الگوهای آزاد هم بانک مرکزی از طریق روزنه تنزیل، منابع لازم را در اختیار بانک‌ها قرار می‌دهد. به عنوان مثال، در کشور انگلیس، با استفاده از این روش، وجه نقد توسط بانک مرکزی از طریق بازخرید اسناد خزانه در اختیار بانک موردنظر قرار می‌گیرد. سیستم فوق، براساس نظم و مقررات بازار عمل می‌نماید که براساس آن در صورت انجام عملیاتی با ریسک بالا توسط یک بانک، اولاً، هزینه‌های سرمایه‌گذاری آن بانک بالا رفته و ثانیاً، اعتباردهنده‌ها تحت هیچ عنوانی حاضر به قرض دادن پول خود به چنین بانکی نخواهند بود. در این حالت، در صورت ورشکسته‌شدن یک بانک، سهامداران و سپرده‌گذاران و همچنین اعتباردهندگان تا حدودی متضرر می‌شوند، امری که هشدار برای سایر بانک‌ها بوده و باعث تصحیح نظام بانکداری می‌شود.

شایان ذکر است که الگوی فوق، یک الگوی فرضی است و در حال حاضر، هیچ کشوری از یک الگوی کاملاً آزاد سیستم مالی استفاده نمی‌کند و دلیل آن هم می‌تواند این امر باشد که حتی کشورهایی که اجازه ورشکسته‌شدن یک بانک را می‌دهند، برای جلوگیری از ورشکستگی دیگر بانک‌ها (ورشکستگی سیستماتیک) که به علت عدم انجام تعهدات بانک ورشکسته نسبت به دیگر بانک‌ها رخ می‌دهد، مجبور به دخالت در بازار می‌باشند.

الگوی بسته سیستم مالی: در این الگو، ورود افراد به بازار تحت کنترل شدید است و این امر باعث محدودشدن رقابت بین بانک‌ها می‌شود. در این الگو یک سیستم حمایتی بیمه علنی وجود دارد، نظم بازار نقش مهمی را ایفا نمی‌کند، نگرانی کمی در ارتباط با ورشکستگی بانک‌ها وجود دارد و کنترل شدیدی هم بر روند موجود اعمال می‌شود. بیشتر کشورهای صنعتی این روش را دنبال می‌کنند و دلایل مهمی از سوی مسوولان کشورهای مختلف در خصوص ضرورت شکل‌گیری بیمه سپرده مطرح شده است. شاید از مهمترین آنها ایجاد ثبات در سیستم بانکی باشد.

سیستم بیمه سپرده در کانادا به شکل اجباری اداره می‌شود.

انتظارات از بیمه سپرده‌ها

(۱) مهمترین هدف از شکل‌گیری بیمه سپرده، جلوگیری از بروز بحران در سیستم بانکی و یا اقداماتی جهت حل آن می‌باشد. به عبارت دیگر، دولت‌ها تلاش می‌کنند تا با شکل‌گیری بیمه سپرده در ساختار مالی فعالیت‌های بانکی، مجموعه‌ای از سپرده‌های بانکی بایتابت را که توانایی پاسخگویی در مقابل سپرده‌گذاران را داشته باشند، فراهم آورند.

(۲) حمایت از منافع سپرده‌گذاران، شاید مهمترین هدف طراحان بیمه سپرده باشد، زیرا سبب خواهد شد که سپرده‌گذاران، خصوصاً سپرده‌گذاران کوچک اطمینان خاطر بیشتری نسبت به سیستم بانکی داشته باشند و جهت نگهداری وجوه خود در شبکه بانکی اقدام نمایند.

(۳) افزایش بهره‌وری بانک‌ها و کاهش نرخ بهره هم از نتایج به‌کارگیری بیمه سپرده‌هاست. وجود سیستم بیمه سپرده این امکان را به بانک‌های کوچک می‌دهد که سپرده‌های احتیاطی کمتری را جهت مواجهه با تقاضاهای ناگهانی و بیش از حد معمول سپرده‌گذاران نگهدارند و این امر سبب آزادشدن منابع بانک‌ها و بازدهی بیشتر خواهد شد.

از سوی دیگر، بیمه سپرده چتر حمایتی برای بانک‌های کوچک در مقابل بانک‌های بزرگ که دارای ذخایر بیشتری هستند، فراهم می‌آورد.

(۴) ایجاد ساختار متحالشکل برای فعالیت‌های بانکی هم از نتایج به‌کارگیری بیمه سپرده‌هاست.

بانک‌هایی که با خطر ورشکستگی مواجه هستند، برای برون‌رفت از بحران موجود اقدام به پرداخت نرخ‌های بهره بالا می‌نمایند و این وضع سبب خواهد شد که وضعیت این بانک‌ها وخیم‌تر و برون‌رفت از بحران موجود برای آنها سخت‌تر شود، در حالی که بیمه سپرده این امکان را به بانک‌ها می‌دهد که رفتار سنجیده‌ای را پیش گیرند.

شکل‌گیری بیمه سپرده در برخی از کشورها و نحوه عملکرد آنها

کانادا: سیستم بیمه سپرده در کشور کانادا در سال ۱۹۶۷ تاسیس شد و سپرده‌ها تا سقف ۶۰۰۰۰ دلار کانادا تحت پوشش قرار گرفت.

کارگزار این طرح، موسسه بیمه سپرده‌های کانادا (CDIC) است و هدف از ایجاد این موسسه، بیمه‌نمودن سپرده‌های مشتریان بانک‌ها و موسسات امانی و شرکت‌های وام در برابر ضررهای ناشی از ورشکست شدن موسسات مزبور عنوان شده است. تاکنون ۴۳ موسسه عضو ورشکست شده‌اند و به تبع آن، بیش از دو میلیون سپرده‌گذار مورد حمایت قرار گرفته‌اند. از سوی دیگر، سپرده‌ها و حساب‌های اندوخته که در یک حساب امانی نگهداشته می‌شوند، دارای پوشش اضافی دیگر تا سقف ۶۰۰۰۰ دلار کانادا نیز هستند.

در گذشته، بانک مرکزی انگلستان، اعتبارات لازم برای بیمه سپرده را تأمین می‌کرد.

سیستم بیمه سپرده در کانادا به شکل اجباری اداره می‌شود و سپرده‌هایی که دارای پوشش هستند، عبارتند از:

- سپرده‌ها و پس‌اندازهای دیداری.
- سپرده‌های مدت‌دار همانند گواهینامه و اوراق قرضه ضمانت‌شده که از سوی موسسات وام صادر می‌شوند، حواله بانکی، بروات، چک‌ها و چک‌های مسافرتی که از سوی موسسات عضو صادر می‌شوند.
- فرانسه:** سیستم بیمه سپرده در کشور فرانسه در سال ۱۹۸۰ تاسیس شد و در سال ۱۹۹۵ مورد بازنگری قرار گرفت. این سیستم یک سیستم غیرنقدی است و بانک‌ها براساس تقاضا در آن مشارکت می‌کنند. طرح‌های مجزایی هم برای بانک‌های تجاری وجود

دارد. اوراق قرضه نیز از سوی موسسات و سازمان‌های وابسته تحت پوشش قرار می‌گیرد، اما شویندگان پول از این پوشش محروم هستند.

آلمان: سیستم بیمه سپرده در سال ۱۹۶۶ در کشور آلمان تاسیس شد. در این سیستم، طرح جداگانه‌ای برای بانک‌های تجاری، موسسات پس‌انداز، موسسات پست‌بانک و شرکت‌های اعتباری وجود دارد. در سیستم موجود بانک‌های تجاری، بانک‌های پس‌انداز و شرکت‌های اعتباری به‌طور جداگانه اداره می‌شوند.

سقف پوشش برای بانک‌های تجاری ۱۸۰۰۰ واحد پول اروپا می‌باشد و حق بیمه‌ها در قالب جداول و طرح‌های خصوصی تأمین وجوه می‌شود که دارای طرح‌های از چهارهزارم درصد تا یک‌دهم درصد می‌باشد.

ترکیه: صندوق بیمه پس‌انداز در سال ۱۹۸۳ در کشور ترکیه تاسیس شد. این صندوق به شکل قانونی و رسمی اداره می‌شود، ولی مشترکاً تأمین مالی می‌شود. وقتی که ذخایر و منابع ناکافی باشد، صندوق ممکن است که از بانک مرکزی استقراض کند. در ابتدا پوشش اولیه برای سپرده‌ها و گواهی سپرده (حسابی که بهره به آن تعلق می‌گیرد و سررسید مشخص دارد و موسسه سپرده‌پذیر آن را صادر می‌کند) در کشور ترکیه توسعه یافت و به دنبال بحران‌های سال ۱۹۴۴ تمام سپرده‌ها به کمتر از حد پوشش رسیدند. سپس سقف پوشش ۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰ لیر با پوشش کامل برای یک دوره معین و مشخص جایگزین شد.

انگلستان: صندوق بیمه سپرده در سال ۱۹۸۲

در کشور انگلستان تاسیس شد. این صندوق به شکل رسمی و قانونی اداره می‌شود و به شکل خصوصی تأمین اعتبار می‌شود. در گذشته، بانک مرکزی اعتبارات لازم برای این صندوق را تأمین می‌کرد، اما حالا وجوه عمومی برای سیستم بیمه سپرده وجود ندارد. این صندوق به طور دائم فعال نیست و بانک‌ها در مواقع موردنیاز برای فعال شدن آن مشارکت می‌کنند. سپرده‌های موسسات دولتی از سوی این سیستم تحت پوشش قرار نمی‌گیرد.

ژاپن: سیستم بیمه سپرده در کشور ژاپن را می‌توان به سه دوره تقسیم کرد: دوره اول که از سال ۱۹۷۱ تا سال ۱۹۹۲ ادامه می‌یابد؛ دوره دوم که مربوط به سال‌های ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۷ است؛ دوره سوم از سال ۱۹۹۷ تاکنون.

فعالیت گسترده شبکه بانک‌های خصوصی در کنار شبکه گسترده و قدرتمند دولتی در کشورهای در حال توسعه، به کارگیری بیمه سپرده‌ها را در این کشورها ضروری تر ساخته است.

هدف از بیمه سپرده در آن زمان حمایت از سپرده‌گذاران و حفظ ثبات نظام مالی کشور در برابر آسیب‌های ناشی از افزایش رقابت در بخش مالی عنوان شده است. سیستم بیمه‌های مذکور توسط موسسه بیمه سپرده‌ها طراحی شده و سهامداران موسسه مذکور عبارتند از وزارت مالیه ژاپن، بانک مرکزی ژاپن و موسسات خصوصی این کشور.

ایالات متحده آمریکا: در آمریکا آغاز بیمه کردن موسسات بانکی به سال ۱۸۲۹ برمی‌گردد، زمانی که اولین برنامه برای حمایت از بستانکاران بانک در نیویورک تصویب شد. در این برنامه و برنامه‌های بعدی، هدف حمایت از اقتصاد ملی در برابر شکاف میان عرضه پول و تقاضای پول و ورشکستگی بانک‌ها و حمایت از مالکان بانک‌ها در برابر فشار دیون می‌باشد. هدف عمده دیگر از آرایه سیستم بیمه سپرده، پشتیبانی از یک سیستم بانکداری واحد بود. اگرچه بحث‌های همگانی غالباً بر حمایت از دارندگان پس‌اندازهای کوچک تأکید کرده‌اند، اما ارتقای سطح ثبات در بازار مالی و رسیدن به اهداف وسیع دیگر، دلیل اصلی ایجاد بیمه سپرده‌های بانکی در این کشور بوده است. در آمریکا یکصدوپنجاه لایحه بیمه سپرده

در فاصله زمانی ۱۹۳۳-۱۸۸۶ ارایه شد و این کوشش‌ها منجر به تاسیس نظام بیمه سپرده فدرال (FDIC) در سال ۱۹۳۳ شد. بیمه سپرده فدرال برای حمایت از سپرده‌گذاران و پس‌اندازکنندگان کوچک و همچنین برای جلوگیری از بحران‌های بانکداری تشکیل شد، چراکه با حمایت از بانک‌ها و جلوگیری از بحران‌های بانکی، بیمه سپرده‌ها به شکل‌گیری اعتماد عمومی کمک کرده و به این ترتیب، باعث ثبات در سیستم مالی و بانکی می‌شود. بررسی‌ها نشان می‌دهند که بیمه سپرده در دستیابی کامل به این اهداف موفق بوده و از زمان آغاز تشکیل بیمه سپرده، بحران‌های بانکی منتفی شده و ورشکستگی بانک‌ها تاثیر ناپایدارکننده‌ای بر اقتصاد غیرمالی نداشته است و هیچ سپرده‌گذاری حتی یک پنی از سپرده‌های بیمه‌شده فدرال را در اثر ورشکستگی بانک‌ها از دست نداده است.

با این همه، باید یادآوری کرد که بیمه سپرده می‌تواند باعث ایجاد ریسک‌های رفتاری و افزایش ریسک هزینه ورشکستگی شود.

تفاوت بین بیمه سپرده‌ها با سایر پوشش‌های بیمه‌ای

معمولاً بیمه‌ها حوادثی را پوشش می‌دهند که مستقل از وقایع دیگر رخ داده باشند، در حالی که ورشکستگی بانک‌ها یا ناشی از عملکرد خود بانک می‌باشد و یا به علت عوامل خارج از کنترل بانک و ناشی از تغییرات کلان در سطح اقتصاد کشور و یا ناشی از عملکرد بانک‌ها و سرایت آن به سایر بانک‌ها، از سوی دیگر، در بیمه سپرده، در صورت بروز بحران و خطر به دلیل این که کل سیستم مالی و بانکی کشور تهدید می‌شود، دولت مجبور است که دست به دخالت بزند و این در حالی است که در بیمه‌های دیگر معمولاً در صورت بروز خطر دولت دخالت نمی‌کند.

ویژگی‌های سیستم بیمه سپرده‌ها

بیشترین میزان تفاوتی که بین یک سیستم ضمنی بیمه سپرده و یک سیستم علنی و شفاف بیمه سپرده وجود دارد، وجود یک سری قوانین و مقررات رسمی است که براساس ضوابط بانک مرکزی تدوین می‌شود. در اغلب مواقع این قوانین و مقررات رسمی ویژگی‌های عمده و اصلی سیستم‌ها را روشن می‌سازند، همانند اطلاعات اولیه پوشش، نوع سپرده‌ها

و بنگاه‌ها و موسساتی که تحت پوشش بیمه سپرده قرار می‌گیرند، حداکثر سقف پوشش، عضویت، مدیریت، شرایط تأمین وجوه، و مکانیزم‌های قدرت تفکیک بانک‌های ورشکسته.

نکات فنی در بیمه سپرده‌ها

فعالیت گسترده شبکه بانک‌های خصوصی، در کنار شبکه گسترده و قدرتمند دولتی در کشورهای درحال توسعه، ضرورت به کارگیری بیمه سپرده را در این کشورها افزایش داده است، چرا که این نگرانی وجود دارد که با ورشکستگی بانک‌های خصوصی، بحران مالی و اقتصادی پدید آید و کل سیستم پولی و مالی کشور دچار بحران شود، ضمن این که از نظر رقابتی بانک‌های دولتی به علت برخورداری از اعتبار بالاتر به علت حمایت دولت، از امتیاز فوق‌العاده‌ای نسبت به بانک‌های خصوصی برخوردارند، لذا نکته قابل توجه برای کشورهایی که بانک‌های خصوصی‌شان سهم اندکی در جذب سپرده‌های مردم دارند، توجه هرچه بیشتر به راه‌اندازی سیستم جامع بیمه سپرده‌ها می‌باشد.

اثار منفی ناشی از به کارگیری بیمه سپرده در سیستم بانکی

بیمه سپرده‌ها بعضاً ممکن است باعث شود که موسسات سپرده‌پذیر به دلیل داشتن پوشش لازم، بدون سنجش ریسک واقعی، دست به فعالیت‌های پرخطر بزنند، چرا که اطمینان خاطر برای آنها حاصل شده، لذا ملاحظه خواهیم کرد که بیمه سپرده

ممکن است نتایج معکوسی را به دنبال داشته باشد. برای جلوگیری از این امر احتیاط‌های لازم از سوی طراحان بیمه سپرده در نظر گرفته شده و به تناسب فعالیت‌هایی که موسسات سپرده‌پذیر انجام می‌دهند، نرخ متفاوتی برای بیمه‌های سپرده در نظر گرفته شده است.

لازم به ذکر است که در تعیین نرخ حق بیمه، باید به عناصری همچون سطح ریسک هر یک از بانک‌ها و وجود قوانین نظارتی جهت نظارت بر فعالیت‌های بانک‌ها توجه کرد.

زیرساخت‌های مورد نیاز برای استقرار سیستم بیمه سپرده

الف) وجود یک سیستم نظارتی و کنترل به منظور:

- تحدید ریسکی که بانک‌ها متقبل می‌شوند.
- انتشار اطلاعات غیرمحرمانه بانک‌ها به صورت عمومی.

- پیشگیری از ورشکسته شدن بانک‌ها.
- اتخاذ راه‌حل‌های مناسب برای برخورد با بانک‌های ورشکسته و بانک‌هایی که قدرت پرداخت خود را از دست داده‌اند.

ب) وجود یک زیرساخت قوی حقوقی.

پ) مقررات کیفری و انتظامی.

لازم به توضیح است که پیش شرط ضروری برای اعمال نظارت موثر بر سیستم بانکی، وجود سیاست‌های اقتصادی سالم و مستمر در سطح کلان و وجود یک زیرساخت توسعه یافته عمومی خوب است. همچنین وجود انضباط موثر در بازار، وجود روش‌های کارا و موثر برای حل مشکل بانک‌ها، و مکانیسم‌های ارایه حمایت‌های نسبی سیستماتیک (شبکه امنیت ملی) می‌توانند زمینه‌های لازم برای استقرار بیمه سپرده‌ها را فراهم آورند.

مترجم، منصور خادمعلی، کارشناس ارشد مدیریت و پژوهشگر گروه پژوهش عمومی بیمه چکیده برگزیده از، تازه‌های جهان بیمه / بیمه مرکزی ایران

منابع

۱- مبانی بازارها و نهادهای مالی / نوشته فرانک فیوزی، فرانکو مودیلیانی / ترجمه حسین عبده تبریزی / زمستان ۷۶.

2) Federal Deposit Insurance Corporation / www.fidci.gov / August, 2000.